

РЕШЕНИЕ

№ 1344

гр. София, 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9958** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Г. В. от [населено място], подадена чрез пълномощника адвокат Л. М., срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община да се произнесе по Искане вх.№СОА20-КЦ01-29592/31.07.2020г. за отписване на погасено по давност публично общинско вземане.

Жалбоподателят В. Г. В. обжалва мълчаливия отказ като незаконосъобразен. Счита, че са налице основанията за отписване на публичното задължение към Столична община като погасено по давност, позовавайки се на чл.82, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ю. В., оспорва жалбата по допустимост и по основателност. Сочи, че за събиране на публичното задължение е образувано изпълнително дело пред частен съдебен изпълнител, поради което счита, че административноправната защита е недопустима. Искането към съда е делото да се прекрати и да се изпрати по подсъдност на гражданския съд.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема жалбата за процесуално допустима. Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.2 от АПК, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, във връзка с чл.58, ал.2 от АПК, който подлежи на оспорване по съдебен ред. За

жалбоподателя е налице правен интерес от оспорването на акта, тъй като той засяга неблагоприятно правната му сфера.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

С Наказателно постановление (НП) №287252 от 11.11.2016г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева.

Наказателното постановление е влязло в сила на 16.03.2017г., видно от отбелязването върху него – по този факт страните не спорят.

Ответникът е иницирал принудително събиране на зад, като на 05.06.2020г. е подал молба за започване на изпълнение с вх. 31279/2020г. по описа на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) М. Б. с район на действие Софийски градски съд. По молбата за изпълнение е образувано изп.дело №20208380402154 по описа на ЧСИ Б..

По делото не са представени доказателства за извършени други действия по събиране на публичното общинско вземане преди подаване на молбата до ЧСИ Б., няма направени и такива твърдения от ответника, поради което съдът приема, че молбата за започване на изпълнение от 05.06.2020г. е първото действие, което ответникът е предприел .

Правни изводи:

Глобата е публично общинско вземане по смисъла на чл.162, ал.1, т.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Съгласно чл.82, ал.1, буква „а“ от ЗАНН административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба на физическо лице. Кратката изпълнителна давност по чл.82, ал.1 от ЗАНН е приложима на основание чл.171, ал.1, предложение последно, от ДОПК. В този смисъл е Тълкувателно решение №3 от 03.07.2014г. на Върховния административен съд, задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, включително и за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове - чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Мотиви в този смисъл са изложени и в Тълкувателно решение №3 от 12.04.2017г. на Върховния административен съд.

Съгласно чл.82, ал.2 от ЗАНН давността започва да тече от влизане в сила на акта и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприети спрямо наказанието за изпълнение на наказанието. В случая двегодишната давност е изтекла на 16.03.2019г., а изпълнителното дело е образувано през 2020г. Подаването на молбата за образуване на изпълнително дело на 05.06.2020г. и изпращането на покана за доброволно изпълнение от 30.06.2020г. са първите действия, което са предприето спрямо жалбоподателя, но то са извършени след като вече е изтекла давността по ал.1, буква „а“ - следователно не може да имат за резултат прекъсване на давността.

Тъй като в срока по чл.82, ал.1 от ЗАНН не е образувано изпълнително производство срещу жалбоподателя, то разпоредбата на ал.4 от същия член е неприложима.

Предвид изтеклата погасителна давност, следва публичното вземане да се отпише

служебно на основание чл.173, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Възлагането на събирането на вземането на ЧСИ не променя неговия характер на публично вземане - следователно, дори и събирането да се извършва по реда на Гражданския процесуален кодекс (ГПК) по силата на препращащата норма на чл.163, ал.4 от ДОПК, материалноправните предпоставки, каквато е давността, за съществуването на изпълнителното основание се преценяват съобразно нормите за публичните вземания по ДОПК, а защитата е по административноправен ред. За давността на публичните вземания публичният изпълнител следи служебно, докато ЧСИ няма това задължение.

Ето защо, служебното отписване на вземането следва да се извърши от вискателя, след което на това основание да бъде прекратено изпълнителното производство. Противното означава да се въведе различен по-неблагоприятен режим за събиране на публични задължения, като се прехвърли тежестта за установяване на давността върху задълженото лице по реда на гражданското съдопроизводство, което е недопустимо. Това би означавало всяко погасено публично вземане, вместо да се отпише служебно от публичния изпълнител, да може да се възложи на ЧСИ и да се събира принудително – това би представлявало административен произвол и не може да бъде легитимна законова цел. Целта на разпоредбите на чл.163, ал.3 и ал.4 от ДОПК, във връзка с чл.2, ал.3 от ЗЧСИ, която допуска събирането на публичните вземания от ЧСИ, е да гарантира събирането на публичните вземания, като създава още един алтернативен способ, но това не може да води до утежняване положението на задълженото лице, съответно може да бъде само в рамките на установената давност за изпълнение.

Към момента на образуване на изпълнителното дело вземането вече е било погасено с изтичане на срока по чл.82, ал.1, буква „а“ от ЗАНН във връзка с чл.171, ал.1 от ДОПК, поради което подлежи на служебно отписване, а не на принудително изпълнение.

Законодателят не е дал легално определение на понятието "отписване" на данъчно задължение. Поради това и в съответствие с разпоредбата на чл. 36, ал. 1 и чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ 833 от 24.07.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове семантичното тълкуване на понятието "отписване" следва да бъде в съответствие с общоупотребимия български език и общоприетото значение на думата. С. Б. тълковен речник, Наука и изкуство, С., 2008, с. 595, "отписвам" означава „заличавам някого от списък, изваждам някого от състава на нещо“.

Отписването на публично задължение, каквото с оглед на чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК е глобата, е изрично регламентирано в чл. 173, ал. 1 ДОПК. Съгласно тази разпоредба вземанията се отписват, когато са погасени по давност. Отчитайки общоприетото значение на думата "отписвам" в контекста на чл. 173, ал. 1 ДОПК следва, че отписване значи заличаване или поне изключване от списъка на активните задължения, подлежащи на изпълнение, на задължението, по отношение на което е изтекла погасителна давност и от длъжника е направено искане за това.

Законодателят не е определил органа, който е компетентен да извърши отписването на публично вземане. Но тъй като става въпрос за публично общинско вземане, материално компетентен да се произнесе по искането за отписване е само орган, който е част от структурата на общинската администрация, защото задължението е към общината, която е и вискател в изпълнителното производство. Компетентен да извърши служебното отписване е кметът на Столична община в качеството му на орган, установяващ публичните общински вземания, по аргумент от чл.4, ал.1 и ал.3

от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във връзка с чл.7, ал.1 от ДОПК.

По изложените съображения мълчаливият отказ се отменя като незаконосъобразен, а преписката се изпраща на кмета на Столична община за повторно разглеждане и произнасяне с изричен административен акт при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

В изпълнение на правомощията му по чл.174 от АПК съдът определя изричния административен акт да бъде издаден в 14-дневния срок по чл.57, ал.1 от АПК.

Разноски:

При този изход на правния спор на основание чл.143, ал.1 от АПК разноските са в тежест на ответника.

Ответникът, следва да заплати от бюджета на Столична община на жалбоподателя сумата 110 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 38 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Столична община да се произнесе по Искане вх.№СОА20-КЦ01-29592/31.07.2020г. за отписване на погасено по давност публично общинско вземане, подадено от В. Г. В..

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за ново разглеждане и произнасяне с изричен административен акт при спазване на задължителните указания на съда в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Г. В., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 110 (сто и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: